

Arrest

nr. 87 763 van 18 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 27 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAUWERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 18 oktober 2011, verklaart er zich op 19 oktober 2011 vluchteling.

1.2. Op 29 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Indische nationaliteit en bent u op 26 augustus 1982 geboren in het dorp Chaba, district Amritsar. Na het overlijden van hun zoon werd u in 2004 geadopteerd door uw oom en tante. U verhuisde toen naar het dorp Musay, district Tarn Taran. In 2006 of 2007 kreeg u van uw oom en tante het erfrecht op een stuk grond van vier are. De broer van uw oom K. S. ging

hier echter niet mee akkoord en wilde zelf het stuk grond erven. Sindsdien zouden hij en zijn twee zonen u herhaaldelijk bedreigd hebben. Zo zouden ze u meermaals van de weg hebben proberen rijden toen u met uw motorfiets onderweg was en werd u herhaaldelijk door hen geslagen en probeerden ze u te wurgen. In 2009 ging u naar de politie. Ze onderzochten de zaak maar volgens u werden ze omgekocht door K. S.. Circa begin augustus 2011 was u naar Delhi verhuisd en ging u aan de slag als helper bij een vrachtwagenchauffeur. U hoorde echter dat de familie van K. S. connecties had met de vrachtwagenchauffeurs van Delhi en dat deze mensen zeer gevaarlijk waren. U keerde terug naar uw geboortedorp Chaba en naar het dorp Musay om geld voor uw vlucht te verzamelen. Op 2 of 3 oktober 2011 zou u dan door een smokkelaar op het vliegtuig zijn gezet. U vloog naar een onbekende bestemming. Iemand kwam u ophalen en u verbleef een week op een onbekende plek. Na deze week reisde u per vrachtwagen verder naar een onbekende bestemming. U verbleef opnieuw in een huis op een onbekende plek. Daarna reed u nog een nacht in een vrachtwagen. U werd afgezet aan een Sikh tempel op een onbekende plek. Daar verbleef u drie of vier dagen en hoorde u dat u asiel moest aanvragen. Op 19 oktober 2011 vroeg u asiel aan in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u na het gehoor een fax voor van uw tante.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de vluchtmotieven die u inroept, niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève, die immers voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. De door u ingeroepen vluchtmotieven betreffen immers gemeenrechtelijke feiten. Zoals u zelf verklaart was de enige reden waarom u herhaaldelijk mondeling bedreigd werd, van de weg werd gereden of gemolesteerd, het gevolg van een conflict met de broer van uw oom, K. S., omtrent het erfrecht op vier are grond dat u verkreeg van uw oom en tante (CGVS, p. 12). Daarenboven dient te worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt die erop wijzen dat u omwille van één van de in de Vluchtelingenconventie voorziene criteria bescherming ontzegd werd door de Indische autoriteiten. Het blijkt immers dat u zonder problemen klacht kon indienen bij de plaatselijke politie. Dat deze klacht geen gevolg kreeg, wijt u zelf aan het feit dat de politie omgekocht zou zijn door K. S.. Los van het feit dat u deze bewering niet kunt staven, kadert u deze omkoping zelf in de algemene corruptie die zou heersen binnen de Indische politiediensten (CGVS, p. 13, 15, 16). Bijgevolg dient worden vastgesteld dat de door u ingeroepen vluchtmotieven buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie vallen.

Bovenstaande elementen laten het CGVS dan ook geen andere keuze dan u de vluchtelingenstatus te weigeren.

Er dient eveneens worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, b.

Allereerst blijkt dat u geen enkel document kunt voorleggen ter staving van uw beweerde identiteitsgegevens of uw afgelegde reisweg. Dit mag hoogst opmerkelijk genoemd worden aangezien u verklaart weldegelijk over een legaal paspoort te beschikken maar dat dit door de smokkelaar in beslag werd genomen. Aangezien u beweert dat u dit paspoort anderhalf jaar geleden zelf bent gaan afhalen, dient u ook over de documenten te beschikken die nodig zijn om het paspoort te verkrijgen. Uw bewering dat u in India niet over documenten beschikte is dan ook niet plausibel (CGVS, p. 2, 3). Verder blijkt dat u ook een document zou ondertekend hebben dat zou bewijzen dat u daadwerkelijk het erfrecht verkreeg op de grond van uw oom en tante en zou u klacht hebben ingediend bij de politie. Ook deze documenten kunt u echter niet voorleggen (CGVS, p. 6, 7, 13). Voorts kunt u evenmin een document voorleggen om uw reisweg te staven (CGVS, p. 12). Van een persoon die nood heeft aan internationale bescherming mag worden verwacht dat hij documenten die betrekking hebben op zijn identiteit, reisroute en ingeroepen vluchtmotieven kan voorleggen om zijn asielrelaas te staven.

Uw verklaringen zijn bovendien niet van die aard dat er voldoende geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Zo moet worden vastgesteld dat er afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas door het feit dat u ondanks de herhaaldelijke voorgehouden mondelinge bedreigingen en fysieke aanvallen u toch steeds zou zijn teruggekeerd naar het dorp Musay (CGVS, p. 17). De eerste bedreigingen zouden daarenboven reeds dateren van 2006. Daarna zou u op de 15 dagen iets hebben meegemaakt (CGVS, p. 14, 15). Toch zou u uw land van herkomst pas in 2011 hebben verlaten

(CGVS, p. 9). Bovendien verklaarde u aanvankelijk dat u tot uw vertrek in Musay zou hebben verbleven (CGVS, p. 3). Later past u uw verklaringen aan en stelt u dat u niet altijd daar bleef maar dat u op verschillende plaatsen verbleef (CGVS, p. 17) .

Tot slot dient nog worden opgemerkt dat u nog aanhaalt dat u Delhi verliet nadat u vernam dat K. S. connecties zou hebben met de vrachtwagenchauffeurs in Delhi en dat deze mensen zeer gevaarlijk waren en u wilden oppakken. Het blijkt echter dat er zich in de twee maanden dat u in Delhi werkzaam was voor een vrachtwagenchauffeur geen enkel feit heeft voorgedaan waaruit zou kunnen worden geconcludeerd dat u geïsoleerd zou worden (CGVS, p. 15, 18, 19).

Er dient vervolgens te worden vastgesteld dat u in de loop van uw asielprocedure vage, onsamenhangende en strijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot uw reisweg en verblijfplaatsen. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog dat u in augustus 2011 per vliegtuig India zou hebben verlaten (verklaring punt 35). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat u pas op 2 of 3 oktober 2011 uw dorp Musay zou hebben verlaten en op dezelfde dag India per vliegtuig zou hebben ontvlucht (CGVS, p. 9). Hiermee geconfronteerd antwoordt u enkel dat u hier al drie of vier maanden verblijft (CGVS, p. 12). Verder verklaarde u dat u een achttal maanden voor uw vertrek uit uw land van herkomst nog 1,5 tot 2 maanden als helper op een vrachtwagen in Delhi had gewerkt (CGVS, p. 7). Later tijdens het gehoor past u uw verklaringen echter aan en stelt u dat u twee maanden voor uw vertrek deze job uitoefende in Delhi (CGVS, p. 11, 15, 18, 19). Welke maanden dit dan wel waren weet u echter niet (CGVS, p. 18). U verklaarde eveneens dat u na die twee maanden nog naar uw geboortedorp Chaba terugkeerde om geld te verzamelen voor uw vlucht. U verklaarde eveneens expliciet dat u toen niet terugkeerde naar Musay (CGVS, p. 15). Later tijdens het gehoor verklaart u dan weer dat u voor uw vertrek nog naar Chaba en Musay ging om het geld voor uw reis te verzamelen (CGVS, p. 19). Wanneer u Musay dan definitief verlaten zou hebben weet u op het einde van het gehoor niet meer (CGVS, p. 18, 20).

Over uw afgelegde reisweg legt u dermate vage verklaringen af waardoor er opnieuw vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Zo weet u niet met welke luchtvaartmaatschappij u India verliet. U weet evenmin waar u toen naartoe bent gevlogen. Hoewel u verklaart dat u een visum had weet u niet voor welk land dit gold. Na uw vliegreis zou u een week ergens hebben verbleven. U weet echter niet waar. Vervolgens zou u per vrachtwagen tot in België zijn gereisd, maar over het traject kan u evenmin iets zeggen. In België zou u enkele dagen in een Sikh tempel hebben verbleven. Welke tempel weet u niet, waar deze tempel gelegen zou zijn weet u evenmin en u heeft geen idee wanneer u in de tempel aankwam (CGVS, p. 9, 10, 11). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid en de oprechtheid van uw asielaanvraag.

Bijgevolg bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, b. U komt dus niet in aanmerking voor de status van subsidiaire bescherming.

Tot slot moet worden opgemerkt dat de fax die u heeft opgestuurd ter staving van uw asielaanvraag, niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier wijzigt. Het betreft een brief van uw tante waarin ze bevestigt dat u omwille van een grondconflict werd bedreigd door de broer van haar echtgenoot. Doch, een dergelijke brief kan door eender wie zijn geschreven en heeft dan ook geen objectieve bewijswaarde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker, die een schending van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet alsook een schending van artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: vluchtelingenverdrag) aanhaalt, vraagt in hoofdorde erkend te worden als vluchteling minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de vluchtelingendefinitie en herhaalt zijn asielmotieven. Verzoeker betoogt dat het duidelijk is dat hij niet kan rekenen op bescherming van de overheden in zijn land van herkomst. Hij stelt dat zijn conflict tussen familieleden kadert in een groter

probleem namelijk dat van grondschaarste. Verzoeker beschikt over weinig documenten maar legde geen tegenstrijdige verklaringen af, zijn relaas is misschien onduidelijk met betrekking tot enkele data. Het betreft hier echter feiten van lang geleden die verzoeker zich niet goed herinnert.

2.2. Verzoeker verklaart zijn land te hebben verlaten ten gevolge van een grondconflict met enkele familieleden.

Terecht stelde de bestreden beslissing vast dat dit grondconflict geen verband houdt met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag temeer nu het een strikt familiale aangelegenheid betreft. Met de enkele opmerking dat er in India 'grondschaarste' heerst toont verzoeker geenszins aan dat dit conflict verband houdt met zijn religieuze of politieke overtuiging, zijn etnie, nationaliteit of zijn behoren tot een sociale groep. Verzoeker toont dan ook niet aan vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin te vrezen.

Wat betreft verzoekers asielaanvraag in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus kan vooreerst worden vastgesteld dat hoewel dit een essentieel element is in iedere procedure verzoeker geen begin van bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit of nationaliteit en hij dienaangaande geen aannemelijke verklaring heeft. Verzoeker brengt evenmin enig begin van bewijs bij omtrent zijn reisweg waardoor hij derhalve niet aantoonbaar wanneer hij zijn land verlaten heeft en evenmin wanneer hij in België is aangekomen. Hij verklaarde met het vliegtuig gereisd te hebben vanuit Delhi naar een onbekend land in Europa. Hij moet bijgevolg in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket of instapkaart waaruit kan blijken wanneer en waar in Europa hij is aangekomen. Hoe dan ook verklaarde verzoeker gereisd te hebben met een legaal paspoort dat hij anderhalf jaar voor zijn vertrek uit India heeft afgehaald. De enkele omstandigheid dat verzoeker het gebruikte paspoort heeft afgegeven aan de smokkelaar omdat deze erom vroeg ontslaat verzoeker niet van de eigen verantwoordelijkheid die hij heeft ten aanzien van deze documenten. Deze verantwoordelijkheid vervalt niet nadat de smokkelaar om de afgifte hiervan heeft gevraagd. Verzoeker diende immers in redelijkheid het belang van deze documenten te onderkennen nu hij er van uit kon gaan dat de autoriteiten van het land, waar hij de bescherming van het vluchtelingenverdrag wenste in te roepen, van hem zouden verlangen de door hem gestelde identiteit, nationaliteit en gevolgde reisroute zo mogelijk met documenten te onderbouwen (artikel 4, tweede lid van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004). Het ontbreken van identiteits- en reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielrelaas (RvS 15 juli 1992, nr. 40.037; RvS 5 juni 2001, nr. 96.146).

Verzoeker legde evenmin een begin van bewijs neer van het asielrelaas. Verzoeker bleek immers een document ondertekend te hebben dat zou bewijzen dat hij daadwerkelijk het erfrecht verkreeg op de grond van zijn oom en tante. Ook zou hij klacht hebben ingediend bij de politie (gehoorverslag, p. 6, 7, 13). Verzoeker legt geen enkel van deze documenten voor en geeft voor het ontbreken hiervan geen aannemelijke verklaring. Het gegeven bovendien dat de eerste bedreigingen aan het adres van verzoeker reeds zouden dateren van 2006 en verzoeker zijn land slechts verlaten heeft in 2011 in samenhang met de vaststelling dat verzoeker ondanks de herhaaldelijke mondelinge bedreigingen en fysieke aanvallen steeds is teruggekeerd naar het dorp Musay maakt dat er niet langer geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaring zijn land te hebben verlaten omwille van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER